

A kézírás betűinek kiterjedése (vagyis mérete és szélessége)

A fenti fogalmak megkülönböztetése fontos a grafológiában, hiszen az előbbi magában foglalja az utóbbiakat. (kiterjedés = méret és szélesség)

A betűk kiterjedése tekintetében, a középbetűk mérete, a grafológiában, mint alapjellemző van számon tartva, hiszen az írásváltozók döntő része a középbetűk átlagméretének viszonylatában kerül értelmezésre.

A középbetűk átlagméretének megfelelően kerül megítélésre például a zónák, a betűszarak, a szavak, sorok, vagy az egyes margók mérete. Ezen szempontból, vagyis a betűk mérete szerint, három csoportra oszthatjuk a kézírásokat:

- kicsi,
- közepes, vagy
- nagyméretű betűkből álló írások.

Az egyes csoportok- méretük függvényében - az írás készítőjének önbizalmáról, énmegmutatási vágyáról adnak számot. Ennek értelmében általában elmondható, hogy minél nagyobb egy kézírásban a betűk mérete, írójának önbizalma annál stabilabb, s énmegmutatási vágya annál erőteljesebb lehet.

A kiterjedésen belül ugyanakkor külön választjuk, s egyenként is vizsgáljuk a betűk nagyságát, illetve szélességét.

- **A betűk nagysága**, mint függőleges irányú kiterjedés többek között az író személy törekvéseiről, ambícióiról, önértékről tájékoztathatja a hozzáértőt. (A megítélés itt is egyenesen arányos a mérettel.)
A nagyméretű betűkkel író emberekről általában elmondható, hogy erős belső törekvések, ambíciók hajtják őket céljaik felé. Büszkék elért eredményeikre, s önértékesek, ha kritizálják őket.
- **A betűk szélessége**, mint vízszintes kiterjedés egyebek mellett az író személy oldódási képességéről, kényelemszeretetéről, térigényéről, ill. én-értékről adhat információkat.
Ennek alapján általában elmondható, hogy minél szűkebb betűkkel ír valaki, viselkedésében annál kontrolláltabb, fegyelmezettebb, merevebb lehet, míg a széles betűk oldottságról, kényelmességről, szélsőséges esetben lustaságról is informálhatják a hozzáértőt.

Hakkel Hedvig iü. írás- és grafológus szakértő

Megjelent: Anyák Lapja c. lap